

[Justitsministeren.]

betydelig indbringende, vil være mindre tiltrækkende, end den hidtil har været, og jeg skulle græde tørre tårer, om denne virksomhed sygner hen.

Jeg takker endnu en gang for udvalgets behandling, som jeg synes har været grundig og udmærket.

Else-Merete Ross: Må jeg have lov til at sige, at hvis man vil ændre forretningsgangen her, hvis man havde tænkt, at kun de to ordførere, der repræsenterer det ene og det andet synspunkt, skulle have ordet, synes jeg, det var praktisk at meddele ordførerne dette; det var praktisk at vide det i forvejen.

Selv om vi nu gennem dette lovforslag har fået mange forbedringer, viser det sig, hver gang vi behandler færdselsproblemer, at der er mange grænseproblemer, som vi ikke kan nå at komme ind på; derfor er jeg meget tilfreds med, at vi nu får en færdsels-sikkerhedskommission, og jeg vil meget henstille til ministeren, at det bliver en kommission, som kan arbejde meget hurtigt.

I mit parti er vi tilfredse med, at man fastholder princippet i næringsloven om fri adgang til erhvervsudøvelse og ikke går med til at give de enkelte organisationer monopol på hyrevirksomheden. Jeg kan være enig med organisationerne i, at man bør undersøge, om krav til hyrevognes udstyr skal skærpes, og ligeledes, om kravene for at opnå førerbevis til erhvervs-mæssig personbefordring skal skærpes. Men jeg kan ikke følge organisationerne, når de hævder, at det er af hensyn til publikum, at de ønsker antallet af hyrevogne sat ned. Publikum har ofte svært ved at skaffe sig en hyrevogn blot nogenlunde hurtigt i myldretid og i dårligt vejr. Det kan umuligt blive i publikums interesse at få endnu færre biler til at betjene sig, men det er klart, at det vil kunne give den enkelte chauffør meget større fortjeneste.

Jeg havde meget håbet, at vi allerede nu kunne have vedtaget at gøre afmærkning af holdende køretøjer, f. eks. ved selvlysede trekantkiver, obligatorisk. Jeg forstår, at de sagkyndige endnu ikke er enige om, hvilken afmærkning der er bedst. Jeg går ud fra, at det er lovligt, indtil endelige regler

vedtages, selv på en eller anden måde at gøre opmærksom på en sådan holdende vogn, f. eks. ved flagermuslygte eller lignende, og vil gerne vide, om man har lov til at gøre noget i den retning.

Både for cyklister og bilister er det en stor forbedring, at cyklerne nu også skal have baglygte. Man kan vel næppe kræve, at fodgængere skal gå med baglygte; men kan man ikke gøre endnu mere propaganda for, at fodgængere ikke efter mørkets frembrud og faktisk heller ikke om dagen går i højre side af vejen, men i venstre side, så de kan se de køretøjer, der kommer imod dem?

Ved første behandling rejste jeg spørgsmålet om hestekøretøjer i København på grund af en løbskørsel med studenter fra Sortedams gymnasium sidste år. Jeg indrømmer, at der kun sjældent træffes hestekøretøjer i København, og forstår derfor godt, at der ikke i færdselsloven kan optages særlige bestemmelser herom ud over de få, der allerede findes. Jeg er derfor meget tilfreds med, at Københavns færdselspoliti har skrevet til de gymnasier, hvis studenter kan tænkes at ville anvende hestekøretøjer i den københavnske trafik, at der til en sådan kørsel kun bør anvendes hesteforspand, der er kørevant, ligesom man bør sikre sig, at seletøj og vognmateriel er i god stand, samt at der tegnes forsikring for kørslen.

Jeg vil meget gerne tilslutte mig det, hr. Per Møller har sagt om 60 års grænsen, og finder, at det ville være absolut betryggende. Man kan jo bl. a. se det, at lægerne fremhæver, at det er en kendt sag, at adskillige af deres patienter først får gjort alvor af at få ændret glassene i brillerne, når det er nødvendigt af hensyn til attesten til førerbevis.

Angående lovforslagets § 1, nr. 7, om hastighedsgrænser for lastvogne og lastvognstog betragter mit parti de foreslåede grænser på 70 og 60 km som rimelige. Men jeg kan alligevel godt forstå betænkkeligheden hos dem, der mener, at 10 km er for ringe et interval i tilfælde af overhaling. Hvis lastvognstog ville overholde færdselslovens § 36, stk. 3, mener jeg ikke, der er så stor grund til bekymring. I stk. 3 står der, at den forankørende, når han bliver opmærksom på en bagfra kommende, som vil overhale, skal